

Dziennik Urzędowy L 210

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

10 sierpnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 946/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 947/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 948/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007..... 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 949/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu 7

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustanawiające zasady stosowania programów współpracy transgranicznej finansowanych w ramach rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa 10**

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 952/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. cofające rejestrację zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy Newcastle Brown Ale (ChOG) 26**

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 953/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 28

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 954/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 30

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 955/2007 z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 32

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/554/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie i uchylająca decyzję 2007/552/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3901) ⁽¹⁾** 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 946/2007

z dnia 9 sierpnia 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	26,0
	TR	41,5
	XK	36,3
	XS	36,3
	ZZ	35,0
0707 00 05	TR	114,1
	ZZ	114,1
0709 90 70	TR	85,9
	ZZ	85,9
0805 50 10	AR	57,7
	UY	58,7
	ZA	60,2
	ZZ	58,9
0806 10 10	EG	132,1
	MA	140,9
	MK	18,0
	TR	118,2
	ZZ	102,3
0808 10 80	AR	76,5
	BR	89,8
	CL	78,8
	CN	96,6
	NZ	95,5
	US	101,5
	UY	50,7
	ZA	86,9
	ZZ	84,5
0808 20 50	AR	52,8
	CL	83,9
	NZ	92,4
	TR	134,1
	ZA	98,3
	ZZ	92,3
0809 20 95	CA	291,0
	TR	311,9
	US	306,7
	ZZ	303,2
0809 30 10, 0809 30 90	TR	149,7
	ZZ	149,7
0809 40 05	IL	124,5
	ZZ	124,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 947/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 10 sierpnia 2007 r. ^(e)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,81 ^(f)
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,81 ^(f)
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,81 ^(f)
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,81 ^(f)
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(e) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

^(f) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 948/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 9 sierpnia 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 9 sierpnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 41,751 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 26.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 949/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 38/2007 z dnia 17 stycznia 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 8 sierpnia 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 8 sierpnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 wynosi 471,16 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 18.1.2007, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 203/2007 (Dz.U. L 61 z 28.2.2006, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 950/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95 ⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.
- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 sierpnia 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	20,99	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	17,24
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	17,99	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	17,99	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C10	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	3,75
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	26,98	1107 10 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	20,99	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	17,99	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	17,99	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	23,98
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	23,98
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	23,98
1103 20 60 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	23,98
1103 20 20 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	23,50
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	17,99
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	23,98	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	23,50
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	19,49	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	17,99
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	17,99
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	23,50
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	17,99
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	24,62
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	17,09
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	17,99
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	22,49				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 951/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustanawiające zasady stosowania programów współpracy transgranicznej finansowanych w ramach rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jednym z elementów rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 jest współpraca transgraniczna między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a krajami partnerskimi w regionach przylegających do ich wspólnej części granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, mająca na celu stworzenie strefy dobrobytu i dobrego sąsiedztwa (zwana dalej „współpracą transgraniczną EISP”).

(2) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 przewiduje, że przepisy wykonawcze, zawierające przepisy szczegółowe dotyczące stosowania tytułu III „Współpraca transgraniczna”, są przyjmowane przez Komisję i dotyczą takich kwestii, jak wskaźnik współfinansowania, przygotowanie wspólnych programów operacyjnych, powołanie i obowiązki wspólnych organów, rola i obowiązki komitetu monitorującego i komisji odpowiedzialnej za wybór projektów, jak również wspólnego sekretariatu, kwalifikowanie się wydatków, wybór wspólnych projektów, faza przygotowawcza, techniczne i finansowe zarządzanie pomocą wspólnotową, kontrola i audyt finansowy, monitorowanie i ocena, promowanie pomocy i działania informacyjne na rzecz potencjalnych beneficjentów.

(3) Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 przewiduje, że przepisy wykonawcze określają również zasady udzielania zamówień publicznych mających zastosowanie do współpracy transgranicznej EISP.

(4) Dokument strategiczny, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006, ustanawia strategiczne ramy pomocy przyznanej przez Komisję na współpracę transgraniczną EISP i zawiera orientacyjny program takiej współpracy.

(5) Pomoc wspólnotowa w ramach współpracy transgranicznej EISP jest wdrażana poprzez wspólne programy operacyjne określone w dokumencie strategicznym.

(6) Należy ustanowić przepisy wykonawcze określające wspólne szczegółowe zasady współpracy transgranicznej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1638/2006, a jednocześnie należy zostawić krajom uczestniczącym pewien stopień elastyczności co do szczegółowych zasad organizacji i wdrażania każdego programu w zależności od jego indywidualnego charakteru. Zgodnie z tą zasadą i w poszanowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia kraje uczestniczące powinny przedstawić za wzajemnym porozumieniem szczegółowe zasady współpracy transgranicznej EISP we wspólnym operacyjnym dokumencie programowym, który Komisja powinna przyjąć zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006.

(7) Należy włączyć wszystkie kraje uczestniczące w struktury decyzyjne programu, podczas gdy za jego wdrażanie powinna odpowiadać wspólna instytucja zarządzająca z siedzibą w jednym z krajów uczestniczących; należy również ustanowić wspólne zasady podziału obowiązków między różnymi strukturami zarządzającymi programem.

(8) Ponieważ program jest wdrażany w ramach wspólnego zarządzania, systemy zarządzania programem i jego kontroli powinny odpowiadać wymogom określonym w przepisach wspólnotowych. Przyjęcie programu przez Komisję musi odpowiadać zatwierdzeniu *ex ante* tych systemów. Komisja musi monitorować wdrażanie każdego programu poprzez swój ewentualny udział we wspólnym Komitecie Monitorującym i za pomocą sprawozdań składanych jej przez wspólną instytucję zarządzającą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

- (9) Aby zapewnić pełny udział potencjalnych beneficjentów z krajów partnerskich w programie, a także aby zastosować ten sam sposób zarządzania w stosunku do podmiotów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej i w krajach partnerskich, w zakresie, w jakim zarządzanie środkami dotyczącymi współpracy transgranicznej EISP odbywa się w ramach polityki zewnętrznej Unii Europejskiej, procedury umowne stosowane w odniesieniu do działań zewnętrznych finansowanych przez Komisję Europejską muszą obejmować wszystkie projekty finansowane w ramach współpracy transgranicznej ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006.
- (10) Aby zapewnić skuteczne zarządzanie programem, należy sprecyzować zasady oceny i monitorowania.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006,
- żenie projektu przed tą instytucją; beneficjent otrzymuje wkład finansowy od wspólnej instytucji zarządzającej i odpowiada za zarządzanie nim i jego ewentualny podział zgodnie z umowami zawartymi ze swoimi partnerami; beneficjent ponosi wyłączną odpowiedzialność przed wspólną instytucją zarządzającą i informuje ją bezpośrednio o postępach operacyjnych i finansowych w realizacji działań;
- 3) „wykonawca” oznacza podmiot będący sygnatariuszem umowy o usługi, roboty lub dostawy ze wspólną instytucją zarządzającą, który ponosi pełną odpowiedzialność prawną i finansową za wykonanie umowy przed wspólną instytucją zarządzającą;
- 4) „dokument strategiczny” oznacza dokument, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006, zawierający między innymi listę wspólnych programów operacyjnych, indykatywny wieloletni przydział środków finansowych i jednostki terytorialne kwalifikujące się do udziału w każdym programie;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

WPROWADZENIE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 w odniesieniu do programów współpracy transgranicznej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „pomoc techniczna” oznacza działania z zakresu przygotowania, zarządzania, monitorowania, oceny, informacji, audytu i kontroli, a także ewentualne działania związane ze wzmocnieniem potencjału administracyjnego niezbędnego do wdrożenia wspólnych programów operacyjnych;
- 2) „beneficjent” oznacza organ będący sygnatariuszem umowy o dotację ze wspólną instytucją zarządzającą, który ponosi całkowitą odpowiedzialność prawną i finansową za wdro-
- 5) „kraje uczestniczące” oznaczają państwa członkowskie i kraje partnerskie uczestniczące we wspólnym programie operacyjnym;
- 6) „kraje partnerskie” oznaczają kraje i terytoria wymienione w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1638/2006;
- 7) „projekty o istotnym zakresie” oznaczają projekty zawierające wszystkie prace, działania lub usługi, które mają spełniać niepodzielną funkcję o konkretnym charakterze i jasno określonych celach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, aby realizować inwestycje transgraniczne;
- 8) „środki własne krajów uczestniczących we wspólnym programie operacyjnym” oznaczają środki finansowe pochodzące z budżetu centralnego, regionalnego lub lokalnego krajów uczestniczących;
- 9) „operacyjne monitorowanie projektów” oznacza monitorowanie działań finansowanych przez program według metody cyklu zarządzania projektami, to jest metody obejmującej etapy programowania, technicznego monitorowania wdrożenia i oceny.

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE DOKUMENTY

SEKCJA 1

Wspólne programy operacyjne

Artykuł 3

Przygotowywanie wspólnych programów operacyjnych

Każdy wspólny program operacyjny jest definiowany za wzajemnym porozumieniem wszystkich krajów uczestniczących zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006, dokumentem strategicznym i niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

Treść wspólnych programów operacyjnych

Każdy wspólny program operacyjny opisuje cele, priorytety i środki dotyczące działań do realizacji oraz określa ich spójność z innymi programami dwustronnymi i wielostronnymi znajdującymi się na etapie realizacji lub przygotowania w odpowiednich krajach i regionach, w szczególności w ramach programów finansowanych przez Unię Europejską.

W szczególności każdy wspólny program operacyjny:

- a) określa jednostki terytorialne, w tym ewentualne regiony przygraniczne, kwalifikujące się do lokalizacji projektów finansowanych przez program zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006 i dokumentem strategicznym;
- b) definiuje zasady udziału w programach regionów przygranicznych w krajach trzecich nieobjętych rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006, które zostały dopuszczone do udziału we współpracy na podstawie dokumentu strategicznego;
- c) definiuje priorytety i środki odpowiadające celom określonym w dokumencie strategicznym;
- d) określa skład wspólnego komitetu monitorującego zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia;
- e) określa jednostkę wybraną przez kraje uczestniczące do pełnienia funkcji wspólnej instytucji zarządzającej;
- f) opisuje strukturę, która zostanie stworzona przez wspólną instytucję zarządzającą do zarządzania programem zgodnie z art. 14, 15, 16 i 17 niniejszego rozporządzenia. Opis

powinien być dostatecznie szczegółowy, aby Komisja mogła się w wystarczającym stopniu upewnić co do funkcjonowania skutecznej kontroli wewnętrznej opierającej się na najlepszych praktykach międzynarodowych;

- g) zawiera tabelę finansową określającą wstępny roczny podział zobowiązań i płatności w ramach programu, sporządzoną w zależności od priorytetów, a w szczególności precyzującą kwoty przyznane na pomoc techniczną;
- h) określa metody wdrażania programu zgodnie z procedurami umownymi, o których mowa w art. 23 niniejszego rozporządzenia;
- i) precyzuje orientacyjny przewidywany kalendarz uruchomienia procedur i wyboru projektów objętych finansowaniem;
- j) opisuje ewentualne zobowiązania wynikające z przepisów wykonawczych w dziedzinie analiz oddziaływania na środowisko naturalne i określa orientacyjny zakładany kalendarz realizacji analiz;
- k) definiuje język lub języki programu;
- l) zawiera plan działań informacyjnych i komunikacyjnych zgodnie z art. 42.

Tabela, o której mowa w akapicie drugim lit. g), zawiera wkład Wspólnoty Europejskiej i podział orientacyjnych zakładanych kwot przekazywanych co roku przez Komisję do 2013 r. (kwoty za lata 2011–2013 powinny zostać potwierdzone w programie indykatywnym na lata 2011–2013). Tabela zawiera również orientacyjne zakładane kwoty współfinansowania przewidziane na podstawie własnych środków krajów uczestniczących.

Do celów akapitu drugiego lit. h) projekty finansowane w ramach programu są zasadniczo wybierane w ramach zaproszenia do składania wniosków. Jednakże kraje uczestniczące mogą – w porozumieniu z Komisją Europejską – określić za wzajemną zgodą transgraniczne projekty inwestycyjne o istotnym zakresie, które nie są przedmiotem zaproszenia do składania wniosków. W takim wypadku projekty muszą zostać wyraźnie wymienione w programie lub być przedmiotem późniejszej decyzji wspólnego komitetu monitorującego, o którym mowa w art. 11–13, w zakresie, w jakim są spójne z priorytetami i środkami programu i posiadają specjalnie przewidziany w tym celu budżet.

Artykuł 5

Przyjęcie wspólnego programu operacyjnego

1. Wspólna instytucja zarządzająca przedstawia każdy wspólny program operacyjny Komisji po uzyskaniu wyraźnej zgody wszystkich krajów uczestniczących merytorycznie i finansowo w przygotowaniu programu.

2. Komisja bada wspólny program operacyjny, aby sprawdzić, czy zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 4, w szczególności:

- a) oceniając jego zgodność z dokumentem strategicznym;
- b) sprawdzając rzetelność analizy i spójność między analizą a proponowanymi priorytetami i środkami, a także jego spójność z pozostałymi programami dwustronnymi i wielostronnymi znajdującymi się na etapie realizacji lub założeń w regionach objętych programem;
- c) sprawdzając zgodność programu z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi;
- d) kontrolując, czy ewentualne analizy oddziaływania na środowisko naturalne, które mogą okazać się konieczne, zostały zrealizowane lub przewidziane do realizacji przed wdrożeniem proponowanych projektów;
- e) sprawdzając spójność tabeli finansowej programu, w szczególności kwot przekazywanych przez Komisję;
- f) sprawdzając zdolność wspólnej jednostki zarządzającej do zarządzania pod kątem wielkości, treści i kompleksowości przedsięwzięć przewidzianych w ramach programu. Komisja sprawdza w szczególności, czy wspólna instytucja zarządzająca posiada całkowicie zaangażowane w program i wykwalifikowane zasoby ludzkie o dostatecznej liczebności, niezbędne narzędzia informatyczne do zarządzania i prowadzenia księgowości, a także obieg finansowy zgodny z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi. Tego rodzaju weryfikacja może zostać przeprowadzona za pomocą audytu *ex ante* na miejscu, jeżeli Komisja uzna to za konieczne;
- g) upewniając się, że wspólna instytucja zarządzająca przewidziała i wprowadziła satysfakcjonujące systemy kontroli wewnętrznej i audytu opierające się na najlepszych praktykach międzynarodowych.

3. Po zbadaniu wspólnego programu operacyjnego Komisja może wezwać kraje uczestniczące do złożenia dodatkowych informacji lub – w razie potrzeby – do przeglądu niektórych punktów.

4. Przyjęcie każdego wspólnego programu operacyjnego oznacza zatwierdzenie *ex ante* przez Komisję struktur zarządzania i kontroli stworzonych przez wspólną instytucję zarządzającą.

5. Każdy wspólny program operacyjny jest przyjmowany decyzją Komisji na cały czas jego obowiązywania.

Artykuł 6

Monitorowanie i ocena wspólnego programu operacyjnego

1. Monitorowanie i ocena każdego wspólnego programu operacyjnego ma na celu poprawę jakości, skuteczności i spójności jego wdrażania. Wyniki ocen są uwzględniane podczas następnego programowania.

2. Śródkresowa ocena wspólnego programu operacyjnego jest przeprowadzana w ramach przeglądu programu zgodnie z dokumentem strategicznym.

Oceny dokonuje Komisja, a jej wyniki, przekazywane wspólnemu komitetowi monitorującemu i wspólnej instytucji zarządzającej programem, mogą prowadzić do dostosowania orientacyjnego programu.

3. Oprócz oceny w połowie okresu Komisja może dokonać oceny wspólnego programu operacyjnego lub jego części w dowolnie wybranym czasie.

4. W ciągu roku, który następuje po etapie wdrażania projektów finansowanych przez program operacyjny, Komisja dokonuje oceny *ex post* programu.

Artykuł 7

Przegląd wspólnych programów operacyjnych

1. Dostosowania tabeli finansowej wspólnego programu operacyjnego, dotyczące zwykłego przesunięcia środków wspólnotowych z jednego priorytetu do drugiego, o ile kwota przesuniętych środków nie przekracza 20 % kwot przeznaczonych początkowo na każdy priorytet, mogą być przeprowadzane bezpośrednio przez wspólną instytucję zarządzającą po wcześniejszym uzyskaniu zgody wspólnego komitetu monitorującego. Wspólna instytucja zarządzająca informuje Komisję o tych zmianach.

Zasada ta może być stosowana w odniesieniu do pomocy technicznej finansowanej ze środków wspólnotowych wyłącznie po wcześniejszym uzyskaniu pisemnej zgody Komisji.

2. Na uzasadniony wniosek wspólnego komitetu monitorującego lub z inicjatywy Komisji w porozumieniu ze wspólnym komitetem monitorującym wspólne programy operacyjne mogą zostać ponownie rozpatrzone, a w razie potrzeby przejrane, w następujących przypadkach:

- a) aby uwzględnić istotne zmiany społeczno-gospodarcze lub zasadnicze zmiany priorytetów wspólnotowych, krajowych lub regionalnych na obszarze objętym programem;
- b) w wyniku trudności z wdrożeniem, w szczególności prowadzących do znacznych opóźnień w realizacji;
- c) w przypadku przesunięcia środków wspólnotowych z jednego priorytetu do drugiego, jeżeli przesunięcie wykracza poza margines elastyczności, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- d) w wyniku ocen, o których mowa w art. 6 ust. 2 i 3;
- e) w przypadku ewentualnego wstrzymania realizacji programu, o którym mowa w art. 44.

3. Przegląd wspólnego programu operacyjnego w przypadkach wymienionych w ust. 2 jest przeprowadzany w drodze decyzji Komisji i wymaga sporządzenia załącznika do umów finansowych, o których mowa w art. 10.

Artykuł 8

Używanie języków

1. Struktury zarządzające każdym wspólnym programem operacyjnym używają jednego lub kilku języków urzędowych Unii Europejskiej jako języków roboczych.

2. Aby uwzględnić aspekt partnerski programów, beneficjenci projektów mogą przedstawiać wspólnej instytucji zarządzającej wszystkie dokumenty dotyczące projektów w języku narodowym, pod warunkiem że taka możliwość zostanie wyraźnie określona w programie, a wspólny komitet monitorujący zapewni niezbędne środki w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych za pośrednictwem wspólnej instytucji zarządzającej.

3. Koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych we wszystkich językach przyjętych w programie przewiduje się:

- a) na poziomie wspólnego programu operacyjnego, w pozycji budżetowej dotyczącej pomocy technicznej;
- b) na poziomie projektów, w pozycji budżetowej każdego projektu.

Artykuł 9

Etap uruchamiania wspólnych programów operacyjnych

1. Po przyjęciu wspólnego programu operacyjnego decyzją Komisji program jest niezwłocznie uruchamiany w państwach członkowskich na podstawie środków z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa przeznaczonych na współpracę transgraniczną i pochodzących z działu 1 B perspektywy finansowej (porozumienie międzyinstytucjonalne 2006/C 139/01)⁽¹⁾. W celu uruchomienia programu można również podjąć następujące wspólne działania:

- a) rozpoczęcie działalności wspólnej instytucji zarządzającej i wspólnego sekretariatu technicznego;
- b) pierwsze posiedzenia wspólnego komitetu monitorującego, w tym przedstawiciele krajów partnerskich, które nie podpisały jeszcze umowy finansowej;
- c) przygotowanie i uruchomienie procedur przetargowych lub zaproszeń do składania wniosków, w razie konieczności opatrzonych klauzulą zawieszającą związaną z podpisaniem umowy finansowej.

2. Decyzja Komisji, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie do każdego kraju partnerskiego programu od momentu zawarcia z tym krajem umowy finansowej zgodnie z art. 10.

SEKCJA 2

Umowa finansowa

Artykuł 10

Podpisanie umowy finansowej

1. Umowa finansowa jest zawierana między Komisją a każdym krajem partnerskim odpowiedniego wspólnego programu operacyjnego. Wspólna instytucja zarządzająca wyznaczona w ramach każdego wspólnego programu operacyjnego może podpisać umowę finansową.

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1).

2. Wspólny program operacyjny przyjęty przez Komisję stanowi załącznik techniczny do umowy finansowej.

3. Każda umowa finansowa jest zawierana najpóźniej przed końcem roku, który następuje po roku przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie wspólnego programu operacyjnego („zasada N + 1”).

4. W przypadku gdy umowa nie zostanie zawarta w wyznaczonym terminie, składnik zewnętrzny wspólnego programu operacyjnego z określonym krajem partnerskim nie może zostać uruchomiony.

Jeżeli program obejmuje kilka krajów partnerskich, może zostać uruchomiony z każdym określonym krajem partnerskim po podpisaniu przez nie własnej umowy finansowej.

5. W przypadku gdy żaden kraj partnerski nie podpisze umowy finansowej w wyznaczonym terminie, składnik zewnętrzny wspólnego programu operacyjnego przestaje obowiązywać. Wówczas zastosowanie mają zasady, o których mowa w art. 44 ust. 3 i 4.

ROZDZIAŁ III

STRUKTURY ZARZĄDZANIA WSPÓLNYMI PROGRAMAMI OPERACYJNYMI

SEKCJA 1

Wspólny komitet monitorujący

Artykuł 11

Skład wspólnego komitetu monitorującego

1. Wspólny komitet monitorujący obejmuje przedstawicieli umocowanych przez każdy kraj uczestniczący. Komitet podejmuje wszystkie decyzje dotyczące wspólnego programu operacyjnego w ramach swoich kompetencji. Członkowie komitetu są umocowani do reprezentowania swoich krajów. Umocowanie nie ma charakteru osobistego, lecz funkcyjny. Komitet obejmuje również przewodniczącego i sekretarza. Sekretarz musi być wybierany spośród członków wspólnej instytucji zarządzającej.

2. Oprócz należycie umocowanych przedstawicieli kraje uczestniczące powinny zapewnić odpowiednią reprezentację społeczeństwa obywatelskiego (samorządy terytorialne, partnerzy ekonomiczni i społeczni, społeczeństwo obywatelskie), tak aby zdecydowanie włączyć różnych uczestników lokalnych w realizację wspólnego programu operacyjnego.

3. Wraz z uczestnikami na każde posiedzenie wspólnego komitetu monitorującego zapraszana jest również Komisja. Jest ona informowana o wynikach prac. Komisja może uczestniczyć w całym posiedzeniu komitetu lub w jego części z własnej inicjatywy, jako obserwator i bez żadnych uprawnień decyzyjnych.

Artykuł 12

Funkcjonowanie wspólnego komitetu monitorującego

1. Umocowani członkowie wspólnego komitetu monitorującego przyjmują jednogłośnie jego regulamin wewnętrzny.

2. Wspólny komitet monitorujący podejmuje decyzje w drodze konsensusu. W niektórych przypadkach komitet może jednakże stosować procedurę głosowania, w szczególności jeżeli przeprowadza ostateczny wybór projektów i odpowiadających im kwot dotacji. Podczas procedury głosowania każdy kraj posiada jeden głos bez względu na liczbę przedstawicieli w komitecie.

3. Umocowani przedstawiciele wybierają przewodniczącego. Komitet może podjąć decyzję o powierzeniu roli przewodniczącego przedstawicielowi wspólnej instytucji zarządzającej lub innej osobie z zewnątrz.

Przewodniczący wspólnego komitetu monitorującego pełni rolę arbitra i prowadzi debaty. Przewodniczący zachowuje prawo głosu z wyjątkiem przypadku, gdy rola przewodniczącego została powierzona przedstawicielowi wspólnej instytucji zarządzającej lub innej osobie z zewnątrz. W takim przypadku funkcja przewodniczącego jest sprawowana bez prawa głosu.

4. Wspólny komitet monitorujący zbiera się tyle razy, ile jest to konieczne, lecz co najmniej raz do roku. Posiedzenie komitetu zwołuje jego przewodniczący na wniosek wspólnej instytucji zarządzającej lub na uzasadniony wniosek jednego z umocowanych członków albo Komisji. Komitet może również stanowić zgodnie z procedurą pisemną na wniosek przewodniczącego, wspólnej instytucji zarządzającej lub jednego z krajów uczestniczących. W przypadku sporu każdy członek może złożyć wniosek o jego rozpatrzenie podczas posiedzenia.

5. Na koniec każdego posiedzenia wspólnego komitetu monitorującego sporządzany jest protokół, który podpisują wspólnie przewodniczący i sekretarz. Protokół jest skierowany do każdego członka komitetu i do Komisji.

Artykuł 13

Funkcje wspólnego komitetu monitorującego

Komitet pełni w szczególności następujące funkcje związane z wspólnym programem operacyjnym:

- a) zatwierdza program pracy wspólnej instytucji zarządzającej;
- b) podejmuje decyzje o wielkości i przydziale środków z programu na pomoc techniczną i zasoby ludzkie;

- c) na każdym z posiedzeń analizuje czynności zarządcze podejmowane przez wspólną instytucję zarządzającą;
- d) wyznacza komisje odpowiedzialne za wybór projektów;
- e) podejmuje decyzje o kryteriach wyboru projektów i zatwierdza ostateczny wybór projektów wraz z przyznanymi kwotami dotacji;
- f) na każdym posiedzeniu, na podstawie dokumentów przedstawionych przez wspólną instytucję zarządzającą, ocenia i monitoruje osiągnięte postępy w realizacji celów wspólnego programu operacyjnego;
- g) analizuje wszystkie sprawozdania przedstawione przez wspólną instytucję zarządzającą i w razie potrzeby podejmuje odpowiednie środki;
- h) rozpatruje sporne przypadki odzyskiwania dotacji zgłaszane przez wspólną instytucję zarządzającą.

Jeżeli podczas podejmowania decyzji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e), wspólny komitet monitorujący postanowi, aby odrzucić częściowo lub w całości zalecenia komisji odpowiedzialnej za wybór projektów, musi uzasadnić swoją decyzję na piśmie. Decyzja jest przekazywana Komisji do zatwierdzenia za pośrednictwem wspólnej instytucji zarządzającej. Komisja przekazuje swoją opinię wspólnej instytucji zarządzającej w terminie 15 dni roboczych.

Instytucja zarządzająca pełni swoje funkcje w ramach obowiązujących uregulowań i przepisów. Instytucja zarządzająca ma obowiązek zapewnić, aby decyzje komitetu monitorującego były podejmowane zgodnie z tymi zasadami.

SEKCJA 2

Wspólna instytucja zarządzająca

Artykuł 14

Organizacja wspólnej instytucji zarządzającej

1. Wspólna instytucja zarządzająca jest zazwyczaj krajowym, regionalnym lub lokalnym podmiotem prawa publicznego. Wspólna instytucja zarządzająca może również być podmiotem prawa prywatnego świadczącym usługi użyteczności publicznej.

Podmiot musi udzielić dostatecznych gwarancji finansowych i przestrzegać warunków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾, w szczególności

w jego art. 54, i rozporządzeniu Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽²⁾, w szczególności w jego art. 38, 39 i 41.

2. Kraje uczestniczące powierzają wspólnej instytucji zarządzającej zadania z zakresu realizacji wspólnego programu operacyjnego, które zostały im powierzone w ramach zarządzania programem. W ramach wspólnego komitetu monitorującego kraje uczestniczące odpowiadają za kontrolowanie zgodności wykorzystywanych środków z zasadami stosowanymi w odniesieniu do zarządzania programem.

3. Funkcjonowanie wspólnej instytucji zarządzającej może być finansowane ze środków na pomoc techniczną z tytułu finansowania wspólnotowego lub współfinansowane, w szczególności z wkładów rzeczowych, o których mowa w art. 19 ust. 3.

4. Sprawozdania sporządzane przez wspólną instytucję zarządzającą podlegają corocznie audytowi zewnętrznemu *ex post* przeprowadzanemu przez niezależną instytucję, o której mowa w art. 31.

5. Organizacja wspólnej instytucji zarządzającej opiera się na najlepszych praktykach międzynarodowych w dziedzinie zarządzania i kontroli wewnętrznej przy wykorzystaniu systemów zarządzania i kontroli dostosowanych do zadań instytucji, tak aby zapewnić legalność i prawidłowość realizowanych przez nią działań oraz należyte zarządzanie finansowe tymi działaniami.

W szczególności funkcje zarządzania operacyjnego i funkcje zarządzania finansowego we wspólnej instytucji zarządzającej są zorganizowane w sposób niezależny. Funkcje zatwierdzające i księgowo są rozdzielone i nie można ich łączyć.

6. Wspólna instytucja zarządzająca posiada dział audytu wewnętrznego niezależny od działów pełniących funkcje zatwierdzające, księgowo i zarządcze.

7. Wspólna instytucja zarządzająca wprowadza procedury, aby zapewnić zasadność i prawidłowość wydatków zgłoszonych w ramach programu, a także wiarygodne i z informatyzowanymi systemy księgowości, monitorowania i informacji finansowej.

8. Wspólna instytucja zarządzająca czuwa w szczególności nad respektowaniem zasad i terminów płatności określonych w umowach o dotację i zamówieniach, które podpisuje z osobami trzecimi. Za pomocą odpowiednich procedur weryfikacyjnych instytucja upewnia się, że środki wypłacone z tytułu dotacji i zamówień są wykorzystywane wyłącznie do celów, na które zostały przyznane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1.

Institucja stosuje ogólny system prowadzenia rachunków oraz monitorowania administracyjnego i finansowego dotacji i zamówień (wymiana korespondencji, monitorowanie lub przypomnienia, przyjmowanie sprawozdań itp.).

9. Wspólna instytucja zarządzająca niezwłocznie powiadamia Komisję i wspólny komitet monitorujący o wszelkich zmianach proceduralnych lub organizacyjnych albo o wszelkich innych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wdrożenie programu.

10. Wspólna instytucja zarządzająca, podobnie jak różni beneficjenci, wykonawcy i partnerzy umów, które podpisuje w celu realizacji projektów, podlega kontroli Komisji, Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

Artykuł 15

Funkcje wspólnej instytucji zarządzającej

1. Wspólna instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie wspólnym programem operacyjnym i za jego wdrażanie, w tym za pomoc techniczną, w poszanowaniu zasady należytego zarządzania finansowego, zgodnie z zasadami ekonomii, skuteczności i efektywności, i przeprowadza niezbędne kontrole zgodnie z warunkami i zasadami przewidzianymi w odpowiednich przepisach.

2. Zadania wspólnej instytucji zarządzającej obejmują w szczególności:

- a) organizację i prowadzenie sekretariatu posiedzeń wspólnego komitetu monitorującego, w tym sporządzanie protokołów posiedzeń;
 - b) przygotowywanie szczegółowych budżetów rocznych programu i wniosków o niezbędne środki z Komisji Europejskiej;
 - c) sporządzanie rocznych sprawozdań operacyjnych i finansowych oraz ich przekazywanie wspólnemu komitetowi monitorującemu i Komisji;
 - d) wdrażanie przez dział audytu wewnętrznego programu audytu odnoszącego się do wewnętrznego obiegu i należytego stosowania procedur we wspólnej instytucji zarządzającej; roczne sprawozdania audytu wewnętrznego są obowiązkowo przekazywane wspólnemu komitetowi monitorującemu i Komisji;
- e) uruchamianie, po zatwierdzeniu przez wspólny komitet monitorujący, zaproszeń do składania ofert i zaproszeń do składania wniosków w celu wyboru projektów;
 - f) przyjmowanie wniosków oraz organizowanie komisji odpowiedzialnych za wybór projektów, przewodniczenie takim komisjom i zapewnianie obsługi sekretariatu, a także przekazywanie wspólnemu komitetowi monitorującemu i Komisji sprawozdań zawierających zalecenia komisji odpowiedzialnych za wybór projektów;
 - g) po wyborze projektów przez wspólny komitet monitorujący zawieranie umów dotyczących różnych projektów z beneficjentami i wykonawcami;
 - h) monitorowanie operacyjne projektów i zarządzanie finansowe projektami;
 - i) niezwłoczne informowanie wspólnego komitetu monitorującego o wszelkich przypadkach spornego odzyskiwania wypłaconych kwot;
 - j) realizację ewentualnych analiz oddziaływania na środowisko na poziomie programu;
 - k) wdrażanie planu informacyjnego i promocyjnego zgodnie z art. 42.

Artykuł 16

Wspólny sekretariat techniczny

1. Każda wspólna instytucja zarządzająca, po wcześniejszym uzyskaniu zgody wspólnego komitetu monitorującego, może być wspomagana w codziennym zarządzaniu działaniami w ramach wspólnego programu operacyjnego przez wspólny sekretariat techniczny dysponujący odpowiednimi środkami.

Funkcjonowanie wspólnego sekretariatu technicznego jest finansowane ze środków na pomoc techniczną.

2. Wspólny sekretariat techniczny może w razie potrzeby posiadać oddziały terenowe w krajach uczestniczących w celu informowania potencjalnych beneficjentów w określonych krajach o przewidywanych działaniach w ramach programu.

Artykuł 17

Zasada ciągłości

Jeżeli istniejąca wspólna instytucja zarządzająca, posiadająca zatwierdzone przez Komisję środki do zarządzania bieżącymi lub poprzednimi programami, zostanie ponownie wyznaczona do zarządzania wspólnym programem operacyjnym, nie ma konieczności zmiany istniejącej struktury organizacyjnej tej instytucji zarządzającej, o ile istniejące rozwiązanie spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE FINANSOWE WSPÓLNYMI PROGRAMAMI OPERACYJNYMI

SEKCJA 1

Finansowanie

Artykuł 18

Pomoc techniczna finansowana ze środków wspólnotowych

Pomoc techniczna kwalifikująca się do finansowania wspólnotowego nie może przekraczać 10 % ogólnej puli środków wspólnotowych przeznaczonych na wspólny program operacyjny.

Jednakże, w zależności od przypadku i na podstawie argumentacji dotyczącej poziomu wydatków poniesionych w poprzednich latach realizacji oraz przewidywalnych i uzasadnionych potrzeb programu, podczas przeglądu programu można przewidzieć podwyżkę kwot pomocy technicznej wyznaczonych pierwotnie na potrzeby programu.

Artykuł 19

Źródła współfinansowania

1. Współfinansowanie pochodzi z własnych źródeł kraju lub podmiotów uczestniczących w każdym wspólnym programie operacyjnym.

2. Kraje uczestniczące mogą swobodnie określać pochodzenie, kwotę i podział na cele i priorytety środków pozyskanych ze współfinansowania w ramach każdego wspólnego programu operacyjnego.

3. Po wcześniejszym uzyskaniu zgody Komisji wkłady w naturze pochodzące od wspólnej instytucji zarządzającej

mogą zostać uznane za element współfinansowania. W takim przypadku należy wyraźnie wymienić wkłady w naturze w dokumencie programowym.

Artykuł 20

Wskaźnik współfinansowania

1. Współfinansowanie stanowi co najmniej 10 % kwoty środków wspólnotowych przeznaczonych na wspólny program operacyjny, z wyłączeniem kwoty pomocy technicznej finansowanej ze środków wspólnotowych.

2. W miarę potrzeby współfinansowanie zostaje podzielone w zrównoważony sposób na cały okres realizacji programu, tak aby minimalny cel 10 % został osiągnięty na koniec programu.

Artykuł 21

Rachunek bankowy wspólnego programu operacyjnego i odsetki za zaliczkę

1. Dział pełniący funkcję księgową we wspólnej instytucji zarządzającej otwiera rachunek bankowy w euro wyłącznie na potrzeby programu i zarządza tym rachunkiem. Rachunek działa obowiązkowo zgodnie z systemem kontrasygnaty urzędnika zatwierdzającego i księgowego wspólnej instytucji zarządzającej.

2. Jeżeli rachunek bankowy jest oprocentowany, odsetki z tytułu wpłaty zaliczek są przekazywane na odpowiedni wspólny program operacyjny i zgłaszane Komisji w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 32.

Artykuł 22

Księgowość wspólnego programu operacyjnego

Księgowość wspólnego programu operacyjnego prowadzi dział wspólnej instytucji zarządzającej odpowiedzialny za operacje finansowe. Księgowość ma charakter autonomiczny i odrębny oraz obejmuje tylko te operacje, które są związane ze wspólnym programem operacyjnym. Księgowość umożliwia analityczne monitorowanie programu w podziale na cele, priorytety i działania.

Wspólna instytucja zarządzająca przedstawia wspólnemu komitetowi monitorującemu i Komisji operacje powiązania księgowości z saldem rachunku bankowego programu wraz ze sprawozdaniem rocznym i każdym wnioskiem o dodatkową zaliczkę.

Artykuł 23

Procedury umowne

1. W odniesieniu do przetargów i dotacji niezbędnych do wdrożenia wspólnego programu operacyjnego przez wspólną instytucję zarządzającą stosuje się procedury umowne mające zastosowanie do działań zewnętrznych, określone w art. 162–170 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 i w art. 231–256 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002.

Stosowane procedury, a także standardowe dokumenty i odpowiednie wzory umów zostały wyszczególnione w Praktycznym przewodniku po procedurach umownych działań zewnętrznych i załącznikach do niego obowiązującym w momencie uruchamiania przetargów lub zaproszeń do składania wniosków.

2. Zasady kwalifikowalności związane z udziałem w zaproszeniach do składania ofert i w zaproszeniach do składania wniosków zostały określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 zgodnie z art. 40 i 41 niniejszego rozporządzenia.

3. Wymienione przepisy mają zastosowanie do całego obszaru geograficznego objętego programem, zarówno na terytoriach państw członkowskich, jak i na terytoriach krajów partnerskich.

SEKCJA 2

Płatności

Artykuł 24

Roczne zobowiązania Komisji

Oprócz pierwotnego zobowiązania budżetowego, które towarzyszy decyzji o przyjęciu wspólnego programu operacyjnego, corocznie, najpóźniej do 31 marca danego roku, Komisja przyjmuje odpowiednie zobowiązanie budżetowe. Kwota zobowiązania jest ustalana w zależności od tabeli finansowej opisującej roczny przewidywany podział środków we wspólnym programie operacyjnym, po uwzględnieniu stanu zaawansowania programu i w granicach dostępnych środków. Komisja przekazuje wspólnej instytucji zarządzającej dokładną datę wykonania rocznego zobowiązania.

Artykuł 25

Wspólne zasady płatności

1. Komisja dokonuje każdej płatności środków wspólnotowych w granicach dostępnych funduszy. Komisja automatycznie zalicza każdą płatność na rzecz wspólnej instytucji zarządzającej

na poczet najwcześniejszej rocznej transzy zobowiązań do czasu całkowitego wykorzystania kwoty tej transzy. Po całkowitym wykorzystaniu kwoty najwcześniejszej rocznej transzy zobowiązań można rozpocząć wykorzystywanie środków z kolejnej transzy.

2. Płatności są dokonywane w euro na rachunek bankowy wspólnego programu operacyjnego.

3. Płatności mogą przybrać formę zaliczki lub wypłaty salda końcowego.

Artykuł 26

Zaliczki

1. Co roku wspólna instytucja zarządzająca – po uzyskaniu informacji na temat zobowiązania budżetowego – może złożyć wniosek o wypłatę nie więcej niż 80 % środków wspólnotowych z bieżącego roku budżetowego tytułem zaliczki.

Począwszy od drugiego roku wspólnego programu operacyjnego do wniosku o zaliczkę należy składać roczne tymczasowe sprawozdanie finansowe obejmujące wszystkie wydatki i dochody z poprzedniego roku, dotychczas niepoświadczony w raporcie z audytu zewnętrznego, wraz ze wstępnym budżetem zobowiązań i wydatków wspólnej instytucji zarządzającej na rok następny.

Po przeanalizowaniu sprawozdania i przeprowadzeniu oceny faktycznych potrzeb finansowych programu, a także weryfikacji dostępnych środków Komisja dokonuje płatności całej kwoty wnioskowanej zaliczki lub jej części.

2. W ciągu roku wspólna instytucja zarządzająca może zwrócić się z wnioskiem o wypłatę całości lub części salda rocznych środków wspólnotowych tytułem dodatkowej zaliczki.

Wspólna instytucja zarządzająca dołącza do swojego wniosku śródkresowe sprawozdanie finansowe na potwierdzenie, że faktycznie poniesione wydatki lub wydatki, które mają zostać prawdopodobnie poniesione w ciągu roku, przekraczają kwotę poprzednich zaliczek.

Taka dodatkowa wypłata stanowi dodatkową zaliczkę, gdyż nie jest poświadczona w raporcie z audytu zewnętrznego.

3. W drugim półroczu każdego roku realizacji programu Komisja rozlicza wcześniejsze zaliczki w zależności od rzeczywście poniesionych wydatków i wydatków kwalifikowalnych poświadczonych w rocznym raporcie z audytu zewnętrznego, o którym mowa w art. 31.

Na podstawie wyników rozliczenia Komisja dokonuje w razie potrzeby niezbędnych korekt finansowych.

Artykuł 27

Odzyskiwanie

1. Wspólna instytucja zarządzająca odpowiada za odzyskiwanie nieuzasadnionych lub niekwalifikowalnych wydatków i zwrot odzyskanych kwot Komisji proporcjonalnie do jej wkładu w finansowanie programu.

Jeżeli podczas odbioru sprawozdania końcowego z umowy lub w wyniku kontroli albo audytu zostaną stwierdzone niekwalifikowalne wydatki, które były już przedmiotem płatności, wspólna instytucja zarządzająca sporządza nakazy zwrotu skierowane do odpowiednich beneficjentów i wykonawców.

2. Jeżeli zwrot dotyczy wierzytelności wobec beneficjenta, wykonawcy lub partnera z siedzibą w państwie członkowskim, w którym wspólna instytucja zarządzająca nie może odzyskać wydatków w terminie jednego roku po wystawieniu nakazu zwrotu, państwo członkowskie, w którym znajduje się zainteresowany beneficjent, wykonawca lub partner, dokonuje płatności należności na rzecz wspólnej instytucji zarządzającej przed dochodzeniem należności od beneficjenta, wykonawcy lub partnera.

3. Jeżeli zwrot dotyczy wierzytelności wobec beneficjenta, wykonawcy lub partnera z siedzibą w kraju partnerskim, w którym wspólna instytucja zarządzająca nie może odzyskać wydatków w terminie jednego roku po wystawieniu zwrotu, wspólna instytucja zarządzająca zwraca się do Komisji, która na podstawie pełnej dokumentacji przejmuje inicjatywę w celu odzyskania należności od beneficjenta, wykonawcy lub partnera znajdującego się w kraju partnerskim lub bezpośrednio od władz krajowych tego kraju.

4. Dokumentacja przekazana państwu członkowskiemu lub Komisji zawiera wszystkie dokumenty umożliwiające odzyskanie należności, a także dowody działań podjętych przez wspólną instytucję zarządzającą wobec beneficjenta lub wykonawcy w celu odzyskania należnych kwot.

5. Wspólna instytucja zarządzająca ma obowiązek dołożyć wszelkich starań w terminie jednego roku po wydaniu nakazu zwrotu, aby odzyskać należności. Wspólna instytucja zarządzająca upewnia się między innymi, że należność jest pewna, opiewająca na określoną kwotę i wymagalna. Jeżeli wspólna instytucja zarządzająca zamierza zrezygnować z odzyskania stwierdzonej należności, upewnia się, że odmowa jest prawidłowa i zgodna z zasadą należytego zarządzania finansowego i proporcjonalności. Decyzja odmowna musi zostać uzasadniona i uzyskać wcześniejszą zgodę wspólnego komitetu monitorującego i Komisji.

6. Jeżeli należność nie może zostać odzyskana lub pełna dokumentacja w rozumieniu ust. 4 nie może zostać przesłana państwu członkowskiemu lub Komisji z winy lub niewiedzy

wspólnej instytucji zarządzającej, wspólna instytucja zarządzająca pozostaje odpowiedzialna za odzyskanie należności po upływie terminu jednego roku, a należne kwoty zostają uznane za niekwalifikujące się do finansowania wspólnotowego.

7. Zgodnie z ust. 2 i 3 umowy zawarte przez wspólną instytucję zarządzającą w ramach programu zawierają klauzulę umożliwiającą Komisji lub określonymu państwu członkowskiemu odzyskanie należności od beneficjenta, wykonawcy lub partnera, jeżeli należność pozostaje otwarta po upływie roku od wydania nakazu zwrotu przez wspólną instytucję zarządzającą.

SEKCJA 3

Sprawozdania

Artykuł 28

Sprawozdania roczne wspólnej instytucji zarządzającej

1. Najpóźniej 30 czerwca każdego roku wspólna instytucja zarządzająca przedstawia Komisji sprawozdanie roczne poświadczone raportem z audytu, o którym mowa w art. 31, w sprawie wdrażania programu operacyjnego od 1 stycznia do 31 grudnia poprzedniego roku. Wcześniej sprawozdanie zatwierdza wspólny komitet monitorujący. Pierwsze sprawozdanie roczne należy złożyć najpóźniej 30 czerwca drugiego roku programu.

2. Każdy raport roczny obejmuje:

a) część techniczną opisującą:

- postępy osiągnięte we wdrażaniu programu i jego priorytetów,
- szczegółowy wykaz podpisanych umów, a także ewentualne napotkane trudności,
- działania zrealizowane w ramach pomocy technicznej w poprzednim roku,
- środki podjęte w dziedzinie monitorowania, oceny i audytu projektów, ich wyników i działań wdrażanych w celu rozwiązania napotkanych problemów,
- działania informacyjne i komunikacyjne,
- program działań, który będzie wdrażany w kolejnym roku;

b) część finansową wyszczególniającą, w euro, w odniesieniu do każdego priorytetu:

- kwoty przekazane wspólnej instytucji zarządzającej przez Komisję w ramach środków wspólnotowych oraz przez kraje uczestniczące w ramach współfinansowania, a także ewentualne pozostałe dochody programu,
- płatności i kwoty odzyskane przez wspólną instytucję zarządzającą w ramach pomocy technicznej i na potrzeby projektów, a także powiązanie z rachunkiem bankowym programu,
- kwoty kwalifikowalnych wydatków poniesionych podczas realizacji projektów, przedstawione przez beneficjentów w sprawozdaniach i we wnioskach o płatność,
- wstępny budżet zobowiązań i wydatków wspólnej instytucji zarządzającej;

c) oświadczenie podpisane przez przedstawiciela wspólnej instytucji zarządzającej w celu zapewnienia, że systemy zarządzania i kontroli wdrożone w ramach programu w poprzednim roku nadal są zgodne ze wzorem zatwierdzonym przez Komisję i funkcjonowały w taki sposób, że dają w wystarczającym stopniu gwarancję prawidłowości stanu wydatków przedstawionego w sprawozdaniu finansowym, a także legalności i prawidłowości ewentualnych transakcji.

Artykuł 29

Roczny raport działu audytu wewnętrznego

1. Dział audytu wewnętrznego we wspólnej instytucji zarządzającej co roku wdraża program kontroli obiegu wewnętrznego i należytego stosowania procedur we wspólnej instytucji zarządzającej. Co roku dział audytu wewnętrznego sporządza raport, który przekazuje przedstawicielowi wspólnej instytucji zarządzającej.
2. Wspólna instytucja zarządzająca przekazuje Komisji i wspólnemu komitetowi monitorującemu raport, o którym mowa w ust. 1, jako załącznik do sprawozdania rocznego określonego w art. 28.

Artykuł 30

Raport roczny z wdrażania programu audytu w odniesieniu do projektów

1. Co roku wspólna instytucja zarządzająca sporządza raport w sprawie wdrażania w roku poprzednim programu audytu w odniesieniu do projektów określonych w art. 37. Raport

wyszczególnia metodologię zastosowaną przez wspólną instytucję zarządzającą do wyboru reprezentacyjnej próbki projektów, przeprowadzonych kontroli, sformułowanych zaleceń i wniosków wyciągniętych przez wspólną instytucję zarządzającą w dziedzinie zarządzania określonymi projektami.

2. Wspólna instytucja zarządzająca przekazuje Komisji i wspólnemu komitetowi monitorującemu raport, o którym mowa w ust. 1, jako załącznik do sprawozdania rocznego określonego w art. 28.

Artykuł 31

Raport z audytu zewnętrznego

1. Niezależnie od audytów zewnętrznych we wspólnej instytucji zarządzającej, organizowanych przez administrację kraju, w którym ma ona siedzibę, wspólna instytucja zarządzająca korzysta z niezależnego podmiotu publicznego lub zatrudnia biegłego rewidenta będącego członkiem uznanego międzynarodowo stowarzyszenia nadzorującego kontrolę prawną sprawozdań, aby co roku przeprowadzić – w poszanowaniu norm i zasad deontologicznych Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC) – weryfikację *ex post* stanu wydatków i dochodów zadeklarowanych przez wspólną instytucję zarządzającą w rocznym sprawozdaniu finansowym.

2. Zakres audytu zewnętrznego obejmuje wydatki dokonane bezpośrednio przez wspólną instytucję zarządzającą w ramach pomocy technicznej lub zarządzania projektami (płatności). Raport z audytu zewnętrznego poświadcza stan wydatków i dochodów zadeklarowanych przez wspólną instytucję zarządzającą w rocznym sprawozdaniu finansowym, w szczególności stwierdza, czy zadeklarowane wydatki zostały faktycznie poniesione oraz czy są prawidłowe i kwalifikowalne.

3. Wspólna instytucja zarządzająca przekazuje Komisji i wspólnemu komitetowi monitorującemu raport z audytu zewnętrznego jako załącznik do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 28.

Artykuł 32

Sprawozdanie końcowe

Sprawozdanie końcowe z wdrażania wspólnego programu operacyjnego obejmuje *mutatis mutandis* te same elementy, co sprawozdania roczne, w tym również załączniki, za cały okres trwania programu. Sprawozdanie końcowe należy złożyć najpóźniej w dniu 30 czerwca 2016 r.

SEKCJA 4

Kwalifikowalne wydatki ze wspólnego programu operacyjnego

Artykuł 33

Koszty kwalifikowalne na poziomie wspólnego programu operacyjnego

1. Aby wydatki ze wspólnego programu operacyjnego kwalifikowały się do finansowania wspólnotowego, muszą być poniesione w okresie realizacji programu określonym w art. 43.

2. Za koszty kwalifikowalne w związku z wdrażaniem programu przez wspólną instytucję zarządzającą w ramach pomocy technicznej uznaje się koszty, które odpowiadają następującym kryteriom:

- a) są niezbędne do wdrożenia programu w świetle kryteriów określonych w programie i przez wspólny komitet monitorujący oraz odpowiadają założeniom należytego zarządzania finansowego, w szczególności zasadom ekonomii i stosunku kosztów do skuteczności;
- b) zostały zarejestrowane w rachunkach programu, są identyfikowalne, podlegają kontroli i mogą zostać poświadczone oryginałami dokumentów dowodowych;
- c) zostały poniesione w wyniku stosowania odpowiednich procedur zamówień.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, kosztami kwalifikowalnymi są:

- a) koszty związane z personelem przydzielonym do programu, odpowiadające faktycznym wynagrodzeniom powiększonym o składki na ubezpieczenia społeczne i inne koszty stanowiące składnik wynagrodzenia. Tego rodzaju koszty nie mogą przekraczać wynagrodzeń i kosztów ponoszonych normalnie przez strukturę przyjmującą wspólną instytucję zarządzającą lub wspólny sekretariat techniczny, chyba że przedstawione zostanie uzasadnienie, z którego wynika, że większe koszty są niezbędne do realizacji wspólnego programu operacyjnego;
- b) koszty podróży i pobytu personelu i innych osób uczestniczących we wspólnym programie operacyjnym, o ile odpowiadają zwyczajowym praktykom instytucji wyznaczonych do zarządzania programem. Ponadto, w przypadku zryczałtowanego pokrywania kosztów pobytu, stawki nie mogą przekraczać zakresów opublikowanych przez Komisję Europejską w momencie przyjmowania wspólnego programu operacyjnego;
- c) koszty zakupu lub najmu sprzętu i wyposażenia (nowego lub używanego) specjalnie na potrzeby wspólnej instytucji zarządzającej lub wspólnego sekretariatu technicznego w celu wdrażania wspólnego programu operacyjnego, a także koszty świadczenia usług, i ile odpowiadają kosztom rynkowym;

d) koszty towarów nietrwałych;

e) koszty pośrednie odpowiadające ogólnym kosztom administracyjnym;

f) wydatki na podwykonawstwo;

g) koszty wypływające bezpośrednio z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia i z programu (na przykład działania informacyjne i promocyjne, oceny, audyty zewnętrzne, tłumaczenia itp.), w tym koszty usług finansowych (w szczególności koszty przelewów bankowych).

Artykuł 34

Koszty niekwalifikowalne na poziomie wspólnego programu operacyjnego

Za koszty niekwalifikowalne z związku z wdrażaniem programu przez wspólną instytucję zarządzającą w ramach pomocy technicznej uznaje się następujące koszty:

- a) zobowiązania i prowizje za straty lub zobowiązania;
- b) odsetki debetowe;
- c) koszty już sfinansowane z innego tytułu;
- d) zakup gruntów lub budynków;
- e) straty z tytułu różnic kursowych;
- f) podatki, w tym VAT, z wyjątkiem przypadku gdy wspólna instytucja zarządzająca nie może uzyskać ich zwrotu lub stosowane przepisy nie zabraniają ich uwzględniania;
- g) środki podmiotów trzecich;
- h) kary.

Artykuł 35

Wkłady rzeczowe na poziomie wspólnego programu operacyjnego

Ewentualne wkłady rzeczowe krajów uczestniczących i – w razie potrzeby – wkłady rzeczowe z innych źródeł należy uwzględnić oddzielnie w budżecie wspólnego programu operacyjnego. Wkłady rzeczowe nie są kwalifikowalne.

Wkłady rzeczowe nie mogą zostać uznane za współfinansowanie kraju uczestniczącego z tytułu minimalnej proporcji 10 %, o której mowa w art. 20, z wyjątkiem pierwotnych wkładów rzeczowych wspólnej instytucji zarządzającej określonych w art. 19 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Koszty związane z personelem przydzielonym przez kraje uczestniczące do pomocy technicznej programu nie mogą zostać uznane za wkład rzeczowy ani współfinansowanie w budżecie programu.

Artykuł 36**Koszty kwalifikowalne na poziomie projektów**

1. Wydatki związane z każdym projektem muszą być poniesione w okresie realizacji każdej określonej umowy.
2. Koszty kwalifikowalne, koszty niekwalifikowalne i możliwość wniesienia wkładów rzeczowych na poziomie projektów określają umowy podpisane z beneficjentami i wykonawcami.

SEKCJA 5**Kontrola****Artykuł 37****Roczny program audytu projektów**

1. Z końcem pierwszego roku wspólnego programu operacyjnego wspólna instytucja zarządzająca sporządza co roku program audytu projektów, które finansuje.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są realizowane na podstawie dokumentów i na miejscu oraz obejmują grupę projektów wybranych przez wspólną instytucję zarządzającą zgodnie ze statystyczną metodą wyznaczania prób losowych opierającą się na międzynarodowo uznanych normach audytu, w szczególności z uwzględnieniem czynników ryzyka związanych z kwotą projektów, rodzajem działania, rodzajem beneficjenta lub innymi stosownymi elementami. Próba jest dostatecznie reprezentacyjna, aby zapewnić akceptowalny poziom zabezpieczenia pod względem kontroli bezpośrednich przeprowadzanych przez wspólną instytucję zarządzającą i obejmujących faktyczność, prawidłowość i kwalifikowalność wydatków zgłoszonych w ramach projektu.

Artykuł 38**Kontrola wspólnotowa**

Komisja, OLAF, Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich i każdy audytor zewnętrzny umocowany przez te instytucje mogą przeprowadzić kontrole na miejscu i na podstawie dokumentów, które obejmują wykorzystanie funduszy wspólnotowych przez wspólną instytucję zarządzającą oraz różnych beneficjentów i partnerów projektów.

Kontrola może przyjąć formę pełnego audytu na podstawie dokumentów dowodowych, sprawozdań i dokumentów księgowych oraz wszelkich innych dokumentów związanych z finansowaniem wspólnego programu operacyjnego (w tym – w przypadku wspólnej instytucji zarządzającej – wszystkich dokumentów dotyczących wyboru projektu i umów) i projektu.

Artykuł 39**Krajowy system kontroli**

Państwa członkowskie mogą wprowadzić krajowy system kontroli umożliwiający sprawdzanie ważności deklarowanych wydatków w ramach działań lub części działań realizowanych

na ich terytorium oraz zgodności tych wydatków i działań lub części działań, do których się odnoszą, z przepisami wspólnotowymi i krajowymi.

ROZDZIAŁ V**PROJEKTY FINANSOWANE PRZEZ WSPÓLNE PROGRAMY OPERACYJNE****Artykuł 40****Uczestnicy projektów wchodzących w skład wspólnego programu operacyjnego**

1. Projekty są prezentowane przez wnioskodawców reprezentujących partnerstwa obejmujące co najmniej jednego partnera z państwa członkowskiego uczestniczącego w programie i co najmniej jednego partnera z kraju partnerskiego uczestniczącego w programie.
2. Wnioskodawcy i partnerzy, o których mowa w ust. 1, mają siedzibę w regionach określonych w art. 4 lit. a) i b) oraz odpowiadają kryteriom kwalifikowalności, o których mowa w art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli cele projektów nie mogą zostać osiągnięte bez udziału partnerów z siedzibą w regionach innych niż określone w akapicie pierwszym, dopuszcza się udział takich innych partnerów.

Artykuł 41**Charakter projektów**

Charakter projektu może być trojakiego rodzaju:

- a) projekty zintegrowane, w których partnerzy realizują na swoim terytorium część działań będących częścią projektu;
- b) projekty symetryczne, w których podobne działania są prowadzone równoległe w państwach członkowskich i w krajach partnerskich;
- c) projekty realizowane głównie lub wyłącznie w państwie członkowskim lub w kraju partnerskim, lecz na rzecz wszystkich partnerów wspólnego programu operacyjnego lub ich części.

Projekty są realizowane w regionach określonych w art. 4 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia.

W wyjątkowych przypadkach, jeśli jest to konieczne, aby osiągnąć cele projektów, projekty mogą być częściowo realizowane w regionach innych niż określone w akapicie drugim.

Artykuł 42

Działania informacyjne i promocyjne związane ze wspólnym programem operacyjnym

1. Wspólna instytucja zarządzająca odpowiada za wdrażanie działań informacyjnych i promocyjnych związanych ze wspólnym programem operacyjnym. W szczególności wspólna instytucja zarządzająca podejmuje niezbędne środki, aby eksploatować finansowanie lub współfinansowanie wspólnotowe w przypadku działań własnych i działań związanych z projektami finansowanymi w ramach programu. Środki muszą być zgodne z zasadami stosowanymi w dziedzinie promowania działań zewnętrznych, które zostały zdefiniowane i opublikowane przez Komisję.

2. Oddziały terenowe wspólnego sekretariatu technicznego znajdujące się w razie potrzeby w krajach uczestniczących odpowiadają za rozpowszechnienie wiedzy o działaniach realizowanych w ramach wspólnego programu operacyjnego i informowanie o nich ewentualnie zainteresowanych podmiotów.

ROZDZIAŁ VI

ZAMKNIĘCIE WSPÓLNYCH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

Artykuł 43

Czas trwania wspólnego programu operacyjnego

1. Okres realizacji każdego wspólnego programu operacyjnego rozpoczyna się z dniem przyjęcia wspólnego programu operacyjnego przez Komisję i kończy się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2016 r.

2. Okres realizacji składa się z następujących etapów:

a) etapu wdrażania wspólnego programu operacyjnego przez maksymalny okres siedmiu lat kończący się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2013 r. Żadna procedura zaproszenia do składania ofert lub zaproszenia do składania wniosków nie może zostać uruchomiona ani żadna umowa nie może zostać podpisana po tej dacie, z wyjątkiem umów dotyczących audytu i oceny;

b) etapu realizacji projektów finansowanych w ramach wspólnego programu operacyjnego, rozpoczynającego się w tym samym czasie co okres wdrażania programu i kończącego najpóźniej w dniu 31 grudnia 2014 r. Działania realizowane w ramach projektów finansowanych przez program muszą zakończyć się najpóźniej w tym dniu;

c) etapu finansowego zamknięcia wspólnego programu operacyjnego, który obejmuje finansowe zamknięcie wszystkich umów zawartych w ramach programu, ocenę *ex post* programu, przedstawienie sprawozdania końcowego i dokonanie końcowej płatności lub końcowe odzyskanie środków przez Komisję. Etap kończy się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 44

Ewentualne wstrzymanie programu

1. W przypadkach przewidzianych w art. 9 ust. 10 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 lub w innych należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może podjąć decyzję o zakończeniu wspólnego programu operacyjnego przed przewidywanym zakończeniem okresu realizacji, na wniosek wspólnego komitetu monitorującego lub z własnej inicjatywy po konsultacji ze wspólnym komitetem monitorującym.

2. W takim przypadku wspólna instytucja zarządzająca przedstawia wniosek Komisji i przekazuje końcowe sprawozdanie w terminie trzech miesięcy po decyzji Komisji. Po rozliczeniu wcześniejszych zaliczek Komisja dokonuje płatności końcowej lub – w razie potrzeby – wydaje nakaz zwrotu salda końcowego przez wspólną instytucję zarządzającą. Komisja umarza również pozostałe saldo zobowiązań.

3. Jeżeli wstrzymanie programu wynika z niepodpisania umów finansowych przez kraje partnerskie w wymaganym terminie, już podjęte zobowiązania budżetowe w ramach środków z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa przeznaczonych na współpracę transgraniczną z działu 1 B perspektywy finansowej (porozumienie międzyinstytucjonalne 2006/C 139/01) są dostępne przez normalny okres czasu, lecz mogą służyć wyłącznie do finansowania działań, które są prowadzone w określonych państwach członkowskich. Zobowiązania budżetowe podjęte w ramach środków na Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa z działu 4 perspektywy finansowej (porozumienie międzyinstytucjonalne 2006/C 139/01), przeznaczonych na współpracę transgraniczną, zostają umorzone.

4. W przypadku niepodpisania umowy finansowej przez kraje partnerskie lub decyzji Komisji o zakończeniu wspólnego programu operacyjnego przed przewidzianą datą wygaśnięcia programu stosuje się następującą procedurę:

a) w przypadku środków z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa, pochodzących z działu 1 B perspektywy finansowej (porozumienie międzyinstytucjonalne 2006/C 139/01) i przeznaczonych na współpracę transgraniczną, kwoty przewidziane na późniejsze zobowiązania roczne z określonego wspólnego programu operacyjnego są wykorzystywane w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) zgodnie z procedurami określonymi w art. 9 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006;

b) w przypadku środków z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa, pochodzących z działu 4 perspektywy finansowej (porozumienie międzyinstytucjonalne 2006/C 139/01) i przeznaczonych na współpracę transgraniczną, kwoty przewidziane na późniejsze zobowiązania roczne z określonego wspólnego programu operacyjnego są wykorzystywane na finansowanie innych programów lub projektów kwalifikowalnych z tytułu rozporządzenia (WE) nr 1638/2006.

*Artykuł 45***Przechowywanie dokumentów**

Przez siedem lat od daty płatności salda programu lub każdego projektu wspólna instytucja zarządzająca i różni beneficjenci oraz partnerzy projektów muszą przechowywać wszystkie dokumenty związane ze wspólnym programem operacyjnym i projektem, w szczególności sprawozdania i dokumenty dowodowe, a także sprawozdania finansowe i dokumenty księgowe, a także wszelkie inne dokumenty związane z finansowaniem wspólnego programu operacyjnego (w tym – w przypadku wspólnej instytucji zarządzającej – wszystkie dokumenty związane z wyborem projektu i umowami) lub każdego projektu.

*Artykuł 46***Zakończenie programu**

1. Wspólny program operacyjny uznaje się za zakończony po przeprowadzeniu następujących operacji:

- a) zakończenia wszystkich umów zawartych w ramach programu;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

- b) dokonania płatności lub odzyskania salda końcowego;

- c) umorzenia środków przez Komisję.

2. Zakończenie wspólnego programu operacyjnego nie narusza prawa Komisji do dokonania – w razie potrzeby – późniejszych korekt finansowych wobec wspólnej instytucji zarządzającej lub beneficjenta projektów, jeżeli końcowa kwalifikowalna kwota programu lub projektów wymaga weryfikacji w wyniku kontroli przeprowadzonej po dacie zakończenia programu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 47***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Benita FERRERO-WALDNER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 952/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****cofające rejestrację zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy Newcastle Brown Ale (ChOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i na mocy art. 17 ust. 2 wymienionego rozporządzenia wniosek Zjednoczonego Królestwa o cofnięcie rejestracji nazwy „Newcastle Brown Ale” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.
- (2) Ponieważ żaden sprzeciw nie został zgłoszony Komisji, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy cofnąć rejestrację tej nazwy.

(3) W związku z powyższym należy usunąć tę nazwę z Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rejestracja nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje cofnięta.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 280 z 18.11.2006, str. 13.

ZAŁĄCZNIK

Środki spożywcze, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 510/2006:

Klasa 2.1 – Piwa

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Newcastle Brown Ale (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 953/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 10 sierpnia 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 954/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 20 lipca 2007 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 851/2007 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 851/2007 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 851/2007 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2007, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 10 sierpnia 2007 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	36,75	36,75

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltar, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczyc i obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 955/2007**z dnia 9 sierpnia 2007 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne do ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

**Stawki refundacji stosowane od dnia 10 sierpnia 2007 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu
wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)**

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu (1)	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,499	1,499
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	1,499	1,499
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,124	1,124
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	1,124	1,124
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	1,499	1,499
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,499	1,499
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	1,499	1,499

(*) Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego (EUR/100 kg)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłozarnisty	—	—
	– średniozarnisty	—	—
	– długozarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽¹⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

⁽²⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽³⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁴⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozy i fruktozy, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozy.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 sierpnia 2007 r.

dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie i uchylająca decyzję 2007/552/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3901)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/554/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

i wprowadzaniem do obrotu niektórych otrzymanych z nich produktów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 9 ust. 4,

(3) Zjednoczone Królestwo powzięło środki w ramach dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzję 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG ⁽³⁾, oraz wprowadziło dalsze środki na obszarach dotkniętych chorobą.

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 10 ust. 4,

(4) Sytuacja epidemiologiczna w Zjednoczonym Królestwie stwarza konieczność wzmocnienia środków zwalczania pryszczycy powziętych przez Zjednoczone Królestwo.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgłoszono ogniska pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie.

(2) Sytuacja epidemiologiczna w zakresie pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie może stanowić zagrożenie dla stad w innych państwach członkowskich w związku z handlem żywymi zwierzętami parzystokopytnymi

(5) Zgodnie z decyzją 2007/552/WE z dnia 6 sierpnia 2007 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie ⁽⁴⁾ należy obecnie określić stały środek w obszarach wysokiego i niskiego ryzyka w państwach członkowskich dotkniętych chorobą i wprowadzić zakaz wysyłania podatnych zwierząt z obszarów wysokiego i niskiego ryzyka oraz wysyłania produktów pochodzących z podatnych zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka. Decyzja powinna także ustanowić zasady mające zastosowanie do wysyłania z tych obszarów bezpiecznych produktów, które wyprodukowano przed wprowadzeniem ograniczeń, z surowców pochodzących spoza obszarów objętych ograniczeniami, lub które zostały poddane zabiegowi o udowodnionej skuteczności w zakresie inaktywacji ewentualnego wirusa pryszczycy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33). Sprostowanie w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206 z 7.8.2007, str. 10.

- (6) Wielkość wyznaczonych obszarów ryzyka bezpośrednio zależy od rezultatów przesłedzenia możliwych kontaktów ze skażonym gospodarstwem, a przy jej wyznaczaniu bierze się pod uwagę możliwość wdrożenia dostatecznej kontroli przemieszczania zwierząt i produktów. W obecnym momencie, na podstawie informacji przekazanych przez Zjednoczone Królestwo, całe terytorium Wielkiej Brytanii powinno pozostać obszarem wysokiego ryzyka.
- (7) Zakaz wysyłania powinien obejmować wyłącznie produkty pochodzące ze zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, pochodzące z lub uzyskane ze zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka wymienionych w załączniku I; zakaz ten nie powinien wpływać na tranzyt przez te obszary takich produktów pochodzących z lub uzyskanych ze zwierząt z innych obszarów.
- (8) Dyrektywa Rady 64/432/EWG⁽¹⁾ dotyczy problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną.
- (9) Dyrektywa Rady 91/68/EWG⁽²⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami.
- (10) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 90/425/EWG⁽³⁾ dotyczy, między innymi, handlu innymi parzystokopytnymi oraz handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz zarodkami świń.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁾ dotyczy, między innymi, warunków dotyczących zdrowia zwierząt odnośnie produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, przetworów mięsnych, mięsa z dziczyzny hodowlanej, wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit oraz przetworów mlecznych.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁵⁾ dotyczy, między innymi, znaków jakości zdrowotnej dla żywności pochodzenia zwierzęcego.
- (13) Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁶⁾ przewiduje specyficzną obróbkę wyrobów mięsnych, której celem jest zapewnienie inaktywacji wirusa pryszczycy w produktach pochodzenia zwierzęcego.
- (14) Decyzja Komisji 2001/304/WE z dnia 11 kwietnia 2001 r. w sprawie oznaczania i wykorzystania niektórych produktów zwierzęcych w związku z decyzją 2001/172/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie⁽⁷⁾ dotyczy specyficznego znaku jakości zdrowotnej, który ma być stosowany do niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, którymi obrót jest ograniczony do rynku krajowego.
- (15) Dyrektywa Rady 92/118/EWG⁽⁸⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, dyrektywą 90/425/EWG.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁹⁾ przewiduje szereg procesów obróbki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nadających się do inaktywacji wirusa pryszczycy.

(1) Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

(2) Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

(3) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/265/WE (Dz.U. L 114 z 1.5.2007, str. 17).

(4) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

(5) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006.

(6) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

(7) Dz.U. L 104 z 13.4.2001, str. 6. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2002/49/WE (Dz.U. L 21 z 24.1.2002, str. 30).

(8) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 445/2004 (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 60).

(9) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 829/2007 (Dz.U. L 191 z 21.7.2007, str. 1).

- (17) Dyrektywa Rady 88/407/EWG⁽¹⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym zamrożonym nasieniem bydła domowego oraz w jego przywozie.
- (18) Dyrektywa Rady 89/556/EWG⁽²⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywozu z państw trzecich zarodków bydła domowego.
- (19) Dyrektywa Rady 90/429/EWG⁽³⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem świń domowych oraz w jego przywozie.
- (20) Dyrektywa Rady 90/426/EWG⁽⁴⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt, regulujących przywóz koniowatych z krajów trzecich.
- (21) Decyzja Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽⁵⁾ przewiduje mechanizm wypłacania gospodarstwom odszkodowań za straty poniesione w wyniku zastosowania środków zwalczania choroby.
- (22) Produkty lecznicze określone w dyrektywie 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽⁶⁾, w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽⁷⁾ oraz w dyrektywie 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka⁽⁸⁾, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, nie podlegają ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt ustanowionym w niniejszej decyzji.
- (23) Artykuł 6 decyzji Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącej wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE⁽⁹⁾ przewiduje odstępstwo od kontroli weterynaryjnych w przypadku niektórych produktów zawierających produkty zwierzęce. Należy zezwolić na wysyłanie takich produktów z obszarów wysokiego ryzyka w ramach uproszczonego systemu poświadczania.
- (24) Państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo powinny wesprzeć środki zwalczania choroby wprowadzane na obszarach dotkniętych chorobą, gwarantując, że żywe podatne zwierzęta nie będą wysyłane na te obszary.
- (25) Sytuacja zostanie poddana przeglądowi na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, zaplanowanym na dzień 23 sierpnia 2007 r. W miarę potrzeby środki zostaną dostosowane.
- (26) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Żywe zwierzęta

1. Bez uszczerbku dla środków powziętych przez Zjednoczone Królestwo w ramach dyrektywy 2003/85/WE, w szczególności wprowadzenia obszaru kontroli tymczasowej zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz zakazu przemieszczania przewidzianego w art. 7 ust. 3 tej dyrektywy, Zjednoczone Królestwo gwarantuje spełnienie warunków określonych w ust. 2–7 niniejszego artykułu.
2. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są przemieszczane między obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II.
3. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II ani nie przemieszczają się przez te obszary.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3 właściwe organy Zjednoczonego Królestwa mogą zezwolić na bezpośredni i nieprzerwany tranzyt zwierząt parzystokopytnych głównymi drogami i liniami kolejowymi przez obszary wymienione w załączniku I i załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/16/WE (Dz.U. L 11 z 17.1.2006, str. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/60/WE (Dz.U. L 31 z 3.2.2006, str. 24).

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 116 z 4.5.2007, str. 9.

5. Świadectwa zdrowia określone w dyrektywie 64/432/EWG dla żywego bydła i świń oraz w dyrektywie 91/38/EWG dla żywych owiec i kóz, towarzyszące zwierzętom wysyłanym z części terytorium Zjednoczonego Królestwa niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Zwierzęta zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

6. Świadectwa zdrowia towarzyszące parzystokopytnym innym niż objęte świadectwami zdrowia, o których mowa w ust. 5, wysyłanym z części terytorium Zjednoczonego Królestwa niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Żywe parzystokopytne zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

7. Zwierzęta, którym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 5 i 6, mogą przemieszczać się do innych państw członkowskich jedynie po powiadomieniu przez lokalny organ weterynaryjny w Zjednoczonym Królestwie centralnych i lokalnych organów weterynaryjnych w państwie członkowskim przeznaczenia z trzydniowym wyprzedzeniem przed przemieszczeniem.

Artykuł 2

Mięso

1. Dla celów niniejszego artykułu „mięso” oznacza „świeże mięso”, „mięso mielone”, „mięso odkostnione mechanicznie” i „przetwory mięsne”, określone w pkt 1.10, 1.13, 1.14 i 1.15 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

2. Zjednoczone Królestwo nie wysyła mięsa bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych pochodzącego z lub uzyskanego ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

3. Mięso niekwalifikujące się do wysłania ze Zjednoczonego Królestwa zgodnie z niniejszą decyzją oznacza się zgodnie z art. 4 ust. 1 ppkt ii) dyrektywy 2002/99/WE lub zgodnie z decyzją 2001/304/WE.

4. Zakaz określony w ust. 2 nie ma zastosowania do mięsa opatrzonego znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że:

a) mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz było transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od mięsa, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikuje się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

b) mięso spełnia jeden z następujących warunków:

i) zostało uzyskane przed dniem 15 lipca 2007 r., lub

ii) pochodzi ze zwierząt hodowanych przez co najmniej 90 dni przed ubojem i poddanych ubojowi poza obszarami wymienionymi w załączniku II bądź, w przypadku mięsa uzyskanego z dziczyzny podatnej na pryszczycę, ze zwierząt zabitych obszarami wymienionymi w załączniku II.

5. Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w ust. 3 i 4 pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

6. Zakaz przewidziany w ust. 2 nie ma zastosowania do świeżego mięsa uzyskanego ze zwierząt hodowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II, transportowanych w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 i 3 bezpośrednio i pod urzędową kontrolą w zaplombowanych środkach transportu do rzeźni położonej na jednym z obszarów wymienionych w załączniku I poza strefą ochrony w celu natychmiastowego uboju.

Takie mięso może być wprowadzone do obrotu na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II wyłącznie po spełnieniu następujących warunków:

a) każda taka partia mięsa jest oznaczona zgodnie z art. 4 ust. 1 ppkt ii) dyrektywy Rady 2002/99/WE lub zgodnie z decyzją 2001/304/WE;

b) rzeźnia działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną,

c) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz jest transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa kwalifikującego się do wysłania poza Zjednoczone Królestwo.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

7. Do świeżego mięsa uzyskanego z zakładów rozbioru mięsa położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz przewidziany w ust. 2 pod następującymi warunkami:

a) w danym dniu przetwarza się w tym zakładzie rozbioru mięsa wyłącznie świeże mięso określone w ust. 4. lit. b). Po przetworzeniu mięsa niespełniającego tego wymogu przeprowadza się czyszczenie i dezynfekcję;

- b) każda partia mięsa jest opatrzona znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004;
- c) zakład rozbioru mięsa działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;
- d) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa niekwalifikującego się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

8. Mięsu wysłanemu ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mięso zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

Artykuł 3

Wyroby mięsne

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych („wyroby mięsne”), pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub wyprodukowanych przy użyciu mięsa uzyskanego ze zwierząt pochodzących z tych obszarów.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do wyrobów mięsnych opatrzonych znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że te wyroby mięsne:

- a) są wyraźnie zidentyfikowane oraz były transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od wyrobów mięsnych, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikują się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;
- b) spełniają jeden z następujących warunków:
 - i) są wytworzone z mięsa określonego w art. 2 ust. 4 lit. b), lub
 - ii) zostały poddane przynajmniej jednemu ze stosownych zabiegów ustanowionych w odniesieniu do pryszczycy w części 1 załącznika III do dyrektywy 2002/99/WE.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Wyrobom mięsnym wysłanym ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Wyroby mięsne, w tym przetworzone żołądki, pęcherze i jelita, zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

4. W przypadku wyrobów mięsnych zgodnych z wymogami ust. 2, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstąpienia od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z warunkami wymaganymi w zakresie przetwarzania, określonymi w ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt ii), w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku wyrobów mięsnych, które zostały poddane obróbce termicznej zgodnej z ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt ii) w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstąpienia od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 4

Mleko

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła mleka przeznaczonego lub nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do mleka uzyskanego od zwierząt hodowanych na obszarach wymienionych w załączniku I, które zostało przetworzone zgodnie z:

- a) częścią A załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi; lub
- b) częścią B załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko nie jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub jest przeznaczone do żywienia zwierząt z gatunków podanych na pryszczycę.

3. Do mleka przetworzonego w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1 pod następującymi warunkami:

- a) każda partia mleka wykorzystanego z zakładu musi być zgodna z warunkami określonymi w ust. 2 lub pochodzić od zwierząt hodowanych i dojonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I,
- b) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;
- c) mleko musi być wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;
- d) transport surowego mleka z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I do zakładów położonych na obszarach wymienionych w załączniku I, jest wykonywany w pojazdach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed rozpoczęciem przewozu i nie miały następnie kontaktu z gospodarstwami w obszarach wymienionych w załączniku I, hodującymi zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

4. Mleku wysyланemu ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mleko zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

5. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2, które zostało przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

6. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2 lit. a) lub b), które zostało poddane obróbce termicznej

w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej mu odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 5

Przetwory mleczne

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła z obszarów wymienionych w załączniku I przetworów mlecznych przeznaczonych lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych, które:

- a) wyprodukowano przed dniem 15 lipca 2007 r.; lub
- b) otrzymano z mleka zgodnego z przepisami art. 4 ust. 2 lub 3, lub
- c) są przeznaczone na wywóz do kraju trzeciego, którego warunki przywozu pozwalają na poddanie takich produktów innemu zabiegowi niż ustanowione w art. 4 ust. 2, a zapewniającemu inaktywację wirusa pryszczycy.

3. Bez uszczerbku dla rozdziału II sekcji IX załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, zakaz określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do następujących przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi:

- a) przetwory mleczne wyprodukowane z mleka o kontrolowanym pH poniżej 7.0 i poddane obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 72 °C przez co najmniej 15 sekund, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w art. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji;
- b) przetwory mleczne wyprodukowane z surowego mleka krów, owiec lub kóz, które przez co najmniej 30 dni przebywały w gospodarstwie położonym w obrębie obszaru wymienionego w załączniku I, w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu 30 dni przed wyprodukowaniem surowego mleka, które to przetwory poddano procesowi dojrzewania trwającemu co najmniej 90 dni, w czasie którego pH zostało obniżone poniżej 6.0 w całej substancji, a skórkę tych przetworów poddano działaniu 0.2 % roztworu kwasu cytrynowego bezpośrednio przed ich zawiązaniem lub opakowaniem.

4. Do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1 pod następującymi warunkami:

- a) każda partia mleka wykorzystanego z zakładu jest zgodna z warunkami określonymi w art. 4 ust. 2 lub pochodzi od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;
- b) wszystkie przetwory mleczne wykorzystane do uzyskania produktów końcowych są zgodne z warunkami określonymi w ust. 2 lit. a) i b) lub w ust. 3 lub zostały wyprodukowane z mleka uzyskanego od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;
- c) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;
- d) przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

Właściwy organ kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

5. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I przy wykorzystaniu mleka uzyskanego przed dniem 15 lipca 2007 r., pod warunkiem że te przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza te obszary.

6. Przetworom mlecznym wysyłanym ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Przetwory mleczne zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

7. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

8. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały poddane obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 6

Nasienie, komórki jajowe i zarodki

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła nasienia, komórek jajowych ani zarodków bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych („nasienie, komórki jajowe i zarodki”) z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II.

2. Zakazy określone w ust. 1 nie mają zastosowania do:

- a) nasienia, komórek jajowych i zarodków wyprodukowanych przed dniem 15 lipca 2007 r.;
- b) zamrożonego nasienia bydła i świń oraz zarodków bydła przywiezionych do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w dyrektywach 88/407/EWG, 90/429/EWG i 89/556/EWG, i które od chwili wprowadzenia do Zjednoczonego Królestwa były przechowywane i transportowane oddzielnie od nasienia i zarodków niekwalifikujących się do wysłania zgodnie z ust. 1.

Przed wysłaniem nasienia centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz ośrodków i zespołów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Świadectwo zdrowia ustanowione w dyrektywie 88/407/EWG towarzyszące zamrożonemu nasieniu bydła wysłanemu ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie bydła zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

4. Świadectwo zdrowia ustanowione w dyrektywie 90/429/EWG towarzyszące zamrożonemu nasieniu świń wysłanemu ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie świń zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

5. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 89/556/EWG towarzyszące zarodkom bydła wysyłanym ze Zjednoczonego Królestwa do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zarodki bydła zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

Artykuł 7

Skóry i skórki

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła skór i skórek bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych („skóry i skórki”) z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do skór i skórek, które:

a) wyprodukowano w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 15 lipca 2007 r., lub

b) są zgodne z wymogami określonymi w pkt 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002; lub

c) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, i które od chwili wprowadzenia do Zjednoczonego Królestwa były przechowywane i transportowane oddzielnie od skór i skórek, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysłania.

Przetworzone skóry i skórki są oddzielane od nieprzetworzonych skór i skórek.

3. Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że skórom i skórkom wysyłanym do innych państw członkowskich będzie towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Skóry i skórki zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

4. W przypadku skór i skórek zgodnych z wymogami pkt 1 lit. b)–e) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zgodność z tymi wymogami.

5. W przypadku skór i skórek zgodnych z wymogami pkt 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia

(WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

Artykuł 8

Inne produkty zwierzęce

1. Zjednoczone Królestwo nie wysyła produktów zwierzęcych otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych, niewymienionych w art. 2–7, wyprodukowanych po dniu 15 lipca 2007 r., pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub uzyskanych ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

Zjednoczone Królestwo nie wysyła obornika i gnoju bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 akapit 1 nie ma zastosowania do:

a) produktów zwierzęcych, które:

i) poddano obróbce termicznej

— w hermetycznie zamkniętym pojemniku o wartości Fo wynoszącej 3,00 lub więcej, lub

— podczas której temperatura w środku produktu jest podniesiona do co najmniej 70 °C; lub

ii) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, i które od chwili wprowadzenia do Zjednoczonego Królestwa były przechowywane i transportowane oddzielnie od produktów zwierzęcych, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysłania;

b) krwi i produktów z krwi określonych w pkt 4 i 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, które zostały poddane co najmniej jednemu z zabiegów przewidzianych w pkt 3 lit. a) ppkt ii) części A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, po którym przeprowadzono kontrolę skuteczności, lub które przywieziono zgodnie z częścią A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

c) smalcu i wytopionych tłuszczów, które poddano obróbce termicznej przewidzianej w pkt 2 lit. d) ppkt iv) części B rozdziału IV załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

- d) osłonek zwierzęcych zgodnych z częścią A rozdziału 2 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG, które zostały oczyszczone, oskrobane a następnie zasolone, wybielone lub wysuszone, po czym podjęto kroki w celu zapobieżenia ponownemu skażeniu osłonek;
- e) wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które poddano praniu fabrycznemu lub uzyskano w procesie garbowania, i nieprzetworzonej wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które są zamknięte w bezpiecznym opakowaniu i suche;
- f) karmy dla zwierząt domowych zgodnej z wymogami pkt 2, 3 i 4 części B rozdziału II załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;
- g) produktów złożonych, które nie są poddawane dalszej obróbce, zawierających produkty zwierzęce, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji;
- h) trofeów myśliwskich zgodnych z pkt 1, 3 lub 4 części A rozdziału VII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;
- i) paczkowanych produktów zwierzęcych przeznaczonych do użytku jako środki do diagnostyki in-vitro lub odczynniki laboratoryjne;
- j) produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/83/WE, weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/82/WE i badanych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/20/WE.

3. Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że produktom zwierzęcym, o których mowa w ust. 2, wysyłanym do innych państw członkowskich, będzie towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Produkty zwierzęce zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

4. W przypadku produktów, o którym mowa w ust. 2 lit. b), c) i d), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by stwierdzenie zgodności z warunkami w zakresie przetwarzania w dokumencie handlowym wymaganym zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi było zatwierdzone zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. e), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie prania fabrycznego lub pochodzenia tych produktów z garbowania lub ich zgodności z warunkami ustanowionymi w pkt 1 i 4 części

A rozdziału VIII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

6. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. f) i g), które zostały wyprodukowane lub przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą zgodność wstępnie przetworzonych składników z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie tej zgodności w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

7. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. i) i j), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający, że produkty te przeznaczone są do użytku jako środki do diagnostyki in-vitro, odczynniki laboratoryjne lub produkty lecznicze, pod warunkiem wyraźnego oznakowania tych produktów jako „wyłącznie do użytku jako środki do diagnostyki in-vitro”, „wyłącznie do użytku laboratoryjnego” lub „produkty lecznicze”.

8. W przypadku produktów złożonych spełniających warunki określone w art. 6 ust. 1 decyzji Komisji 2007/275/WE, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy zawierający następujące sformułowanie:

„Te produkty złożone są odporne na przechowywanie w temperaturze otoczenia lub z pewnością przeszły w toku procesu produkcji pełny proces gotowania lub obróbki termicznej w całej swojej substancji, w taki sposób, że wszelkie ich surowe składniki uległy denaturacji”.

Artykuł 9

Poświadczenie

1. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa gwarantują, że dokument handlowy wymagany przez przepisy wspólnotowe w handlu wewnątrzspółnotowym będzie zatwierdzony poprzez dołączenie kopii urzędowego świadectwa stwierdzającego, że:

a) przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane:

i) w procesie produkcji, który został skontrolowany i uznany za zgodny z odpowiednimi wymogami przepisów wspólnotowych dotyczących zdrowia zwierząt, a także za nadający się do zniszczenia wirusa pryszczycy, lub

ii) ze wstępnie przetworzonych materiałów, które otrzymały odpowiednie świadectwa; oraz

b) wprowadzono zabezpieczenia zapobiegające możliwemu ponownemu skażeniu wirusem pryszczycy tych produktów po przetworzeniu.

Takie poświadczenie procesu produkcji zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu po inspekcji zakładu.

2. W przypadku produktów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa mogą zezwolić na to, by skonsolidowanym ładunkom produktów innych niż świeże mięso, mięso mielone, mięso odkostnione mechanicznie i przetwory mięsne, z których każdy kwalifikuje się do wysłania zgodnie z niniejszą decyzją, towarzyszył dokument handlowy zatwierdzony przez załączenie kopii urzędowego świadectwa weterynaryjnego potwierdzającego, że:

- a) obiekt, z którego wysłano ładunek, posiada system, dzięki któremu towary są wysyłane tylko wtedy, gdy istnieje możliwość ich powiązania z dokumentami dowodzącymi ich zgodności z niniejszą decyzją, oraz
- b) system, o którym mowa w lit. a) został skontrolowany i uznany za wystarczający.

Takie poświadczenie systemu zapewniającego ustalenie powiązań produktów z dokumentami zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu wyłącznie po kontroli zakładu, której wyniki były zadowalające.

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 10

Czyszczenie i dezynfekcja

1. Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że pojazdy, których użyto do transportu żywych zwierząt na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II będą czyszczone i dezynfekowane po każdym przewozie, oraz że takie czyszczenie i dezynfekcja będą rejestrowane zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. d) dyrektywy 64/432/EWG.

2. Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że operatorzy portów wyjścia w Zjednoczonym Królestwie zapewnią dezynfekcję opon pojazdów drogowych wyjeżdżających ze Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 11

Niektóre wyłączone produkty

Ograniczenia ustanowione w art. 3, 4, 5 i 8 nie mają zastosowania do wysłania z części obszarów wymienionych w załączniku I produktów zwierzęcych, o których mowa w tych artykułach, jeśli produkty te:

- a) nie zostały wyprodukowane w Zjednoczonym Królestwie i pozostawały w ich oryginalnym opakowaniu wskazującym kraj pochodzenia tych produktów, lub
- b) zostały wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie położonym na jednym z obszarów wymienionych w załączniku I i wstępnie przetworzonych produktów niepochodzących z tych obszarów, oraz:
 - i) które od chwili wprowadzenia na terytorium Zjednoczonego Królestwa były przechowywane, transportowane i przetwarzane oddzielnie od produktów niekwalifikujących się do wysłania z obszarów wymienionych w załączniku I,
 - ii) którym towarzyszy dokument handlowy lub urzędowe świadectwo wymagane niniejszą decyzją.

Artykuł 12

Koniowate

1. Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że koniowatym wysyłanym z obszarów wymienionych w załączniku I do innych części terytorium Zjednoczonych Królestwa lub do innego państwa członkowskiego będzie towarzyszyło świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w załączniku C do dyrektywy 90/426/EWG.

2. Świadectwo zdrowia zwierząt towarzyszące koniowatym wysyłanym ze Zjednoczonego Królestwa do innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1 zawiera następujące sformułowanie:

„Koniowate zgodne z decyzją Komisji 2007/554/WE z dnia 9 sierpnia 2007 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie”.

Artykuł 13

Środki, które mają powziąć państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo

1. Państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo gwarantują, że żywe zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę nie będą wysyłane na obszary wymienione w załączniku I.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 decyzji Rady 90/424/EWG i środków powziętych już przez państwa członkowskie, państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo wprowadzają właściwy środek ostrożności w odniesieniu do podatnych zwierząt wysyłanych ze Zjednoczonego Królestwa między dniem 15 lipca i 6 sierpnia 2007 r., w tym izolację i badania kliniczne, w miarę potrzeby połączone z testami laboratoryjnymi mającymi na celu wykrycie lub wykluczenie zakażenia wirusem pryszczycy, oraz w miarę potrzeby środki określone w art. 4 dyrektywy 2003/85/WE.

*Artykuł 14***Współpraca między państwami członkowskimi**

Państwa członkowskie współpracują w zakresie monitorowania bagażu osobistego pasażerów podróżujących z obszarów wymienionych w załączniku I oraz w zakresie kampanii informacyjnych prowadzonych w celu zapobieżenia wprowadzaniu produktów pochodzenia zwierzęcego na terytoria państw członkowskich innych niż Zjednoczone Królestwo.

*Artykuł 15***Wdrażanie**

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 16

Decyzja Komisji 2007/552/WE traci moc.

Artykuł 17

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 25 sierpnia 2007 r.

*Artykuł 18***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Następujące obszary Zjednoczonego Królestwa:

Wielka Brytania

ZAŁĄCZNIK II

Następujące obszary Zjednoczonego Królestwa:

Wielka Brytania
